

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 693

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 12 iulie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
207.	— Lege pentru reglementarea unor măsuri privind cadrul general aplicabil constituirii și funcționării băncilor de dezvoltare din România	408.	— Decizie privind exercitarea cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Ștefania-Gabriella Ferencz a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Afacerilor Interne
	2–5		13
966.	— Decret privind promulgarea Legii pentru reglementarea unor măsuri privind cadrul general aplicabil constituirii și funcționării băncilor de dezvoltare din România.....	409.	— Decizie privind exercitarea cu caracter temporar de către doamna Ioana Dorobanțu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Afacerilor Interne
	5		13–14
★		410.	— Decizie privind exercitarea cu caracter temporar de către domnul Romi Mihăescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Institutului Național de Statistică
209.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare și pentru modificarea Legii nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări		14
	6–9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
968.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare și pentru modificarea Legii nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări	3.875.	— Ordin al ministrului educației privind acordarea acreditării Liceului „Natanael” din municipiul Suceava
	9		15–16
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 135 din 15 martie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (4) din Codul penal	10–12		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru reglementarea unor măsuri privind cadrul general aplicabil constituirii și funcționării băncilor de dezvoltare din România****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Art. 1. — Prezenta lege reglementează cadrul general privind constituirea și funcționarea băncilor de dezvoltare pe teritoriul României.

Art. 2. — (1) Băncile de dezvoltare din România, denumite în continuare *bănci de dezvoltare*, sunt instituții de credit care sunt constituite și care funcționează ca instituții de credit, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, cu modificările și completările ulterioare, ale reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea acestora, ale Legii nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 311/2015 privind schemele de garantare a depozitelor și Fondul de garantare a depozitelor bancare, cu modificările și completările ulterioare, ale legislației europene și naționale din domeniul ajutorului de stat, inclusiv în ceea ce privește mecanismul de prevenire a fenomenului de excludere (crowding out) a instituțiilor financiare private, ale legislației europene privind administrarea de instrumente financiare din fonduri europene și de acordare de finanțări în cadrul fondurilor și inițiativelor de investiții la nivelul Uniunii Europene, ale legislației din domeniul finanțelor publice, precum și ale prezentei legi și ale altor acte normative aplicabile instituțiilor de credit.

(2) Băncile de dezvoltare sunt persoane juridice române constituite ca societăți pe acțiuni, al căror act constitutiv este elaborat în conformitate cu prevederile Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale prezentei legi.

Art. 3. — (1) Băncile de dezvoltare au ca scop sprijinirea antreprenorialului, dezvoltarea socioeconomică și regională în România prin promovarea investițiilor și facilitarea accesului la finanțare pentru beneficiarii eligibili în acele sectoare în care au fost identificate disfuncționalități ale pieței financiare și decalaje de finanțare, în baza unei analize independente ex-ante, în scopul atenuării și reducerii lor prin desfășurarea de activități de dezvoltare, în conformitate cu legislația Uniunii Europene aplicabilă și cu actele constitutive ale băncilor de dezvoltare.

(2) Banca Națională a României nu este ținută responsabilă de îndeplinirea obiectivelor băncilor de dezvoltare.

(3) În activitatea de autorizare și supraveghere a băncilor de dezvoltare, Banca Națională a României este competentă exclusiv în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor legislației

bancare doar în legătură cu activitatea bancară derulată de acestea în nume și cont propriu.

(4) Banca Națională a României nu este ținută responsabilă în ceea ce privește respectarea de către băncile de dezvoltare a legislației în materie de ajutor de stat, inclusiv în ceea ce privește mecanismul de prevenire a fenomenului de excludere (crowding-out) a instituțiilor financiare private, a legislației europene privind administrarea de instrumente financiare din fonduri europene și de acordare de finanțări în cadrul fondurilor și inițiativelor de investiții la nivelul Uniunii Europene, a legislației din domeniul finanțelor publice.

Art. 4. — (1) Constituirea, organizarea și funcționarea fiecărei bănci de dezvoltare se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor, care reprezintă statul român, în calitate sa de acționar unic al fiecărei bănci de dezvoltare.

(2) Băncile de dezvoltare se pot constitui și pot funcționa doar pe baza autorizației emise de Banca Națională a României, în conformitate cu prevederile referitoare la autorizarea unei instituții de credit cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările și completările ulterioare, și în reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea acestora.

(3) În vederea obținerii aprobării de constituire a băncilor de dezvoltare, documentația întocmită în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea acestora se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor și se depune la Banca Națională a României.

(4) În vederea pregătirii documentației prezentate la alin. (3), pentru obținerea aprobării de constituire a fiecărei bănci de dezvoltare se autorizează Ministerul Finanțelor:

a) să contracteze serviciile unui auditor financiar în vederea întocmirii raportului de audit asupra examinării informațiilor financiare prognozate pentru băncile de dezvoltare, întocmit în conformitate cu Standardele internaționale privind angajamentele de asigurare relevante și cu contractul încheiat între părți, cu respectarea legislației privind achizițiile publice;

b) prin derogare de la art. 111 alin. (2) lit. b¹) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să contracteze serviciile auditorului financiar al unei bănci de dezvoltare, în conformitate cu reglementările Băncii Naționale a României în vigoare și cu respectarea legislației privind achizițiile publice.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în vederea obținerii aprobării de constituire a băncilor de dezvoltare de la Banca Națională a României, Ministerul Finanțelor promovează

un memorandum pentru obținerea acordului de principiu al Guvernului asupra proiectului de act constitutiv al băncii de dezvoltare.

(6) După emiterea unei decizii de autorizare din partea Comisiei Europene în materie de ajutor de stat și după obținerea aprobării de constituire a băncilor de dezvoltare de la Banca Națională a României, proiectul de act constitutiv se aprobă prin hotărâre a Guvernului, iar modificările și completările ulterioare ale acestuia urmează a fi efectuate în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Aprobarea de către Banca Națională a României a constituirii băncilor de dezvoltare nu garantează obținerea autorizației de funcționare, aceasta indicând doar permisiunea dată acționarului de a proceda la constituirea băncilor de dezvoltare potrivit dispozițiilor legale și în conformitate cu modalitățile prevăzute în documentația prezentată.

(8) După aprobarea constituirii unei bănci de dezvoltare de către Banca Națională a României, reprezentantul acționarului unic întreprinde demersurile necesare înregistrării la registrul comerțului.

(9) În vederea obținerii autorizației de funcționare, după înregistrarea la registrul comerțului, se depune la Banca Națională a României documentația întocmită în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea acesteia.

(10) Băncile de dezvoltare își încep activitatea după obținerea autorizației de funcționare emise de Banca Națională a României, potrivit alin. (2).

(11) Băncile de dezvoltare vor avea sediul social și, după caz, sediul real pe teritoriul României.

(12) Denumirea unei bănci de dezvoltare este în limba română.

Art. 5. — (1) Băncile de dezvoltare acționează în nume și cont propriu, prin resursele proprii, și, după caz, în numele și contul statului, pe bază de mandat acordat de acționarul unic, prin Ministerul Finanțelor.

(2) Prin hotărârea Guvernului prevăzută la art. 4 alin. (1) se vor detalia tipurile de activități de dezvoltare desfășurate în nume și cont propriu și în numele și contul statului, iar pentru activitățile în contul și numele statului se vor stabili legislația aplicabilă, mecanismul și autoritatea de supraveghere.

(3) Obiectul de activitate al băncilor de dezvoltare se stabilește prin actul constitutiv aprobat în condițiile prevăzute la art. 4, cu respectarea prevederilor art. 18—20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ale prezentei legi și ale legislației date în aplicarea acesteia.

(4) Băncile de dezvoltare pot desfășura activitățile prevăzute în actul constitutiv în limita obiectului de activitate autorizat de către Banca Națională a României.

(5) Fără a aduce atingere prevederilor art. 2 alin. (1), băncile de dezvoltare, în activitatea derulată în numele și contul statului, implementează și/sau administrează instrumente financiare finanțate din fondurile europene și pot acorda finanțări în cadrul fondurilor și inițiativelor de investiții la nivelul Uniunii Europene, inclusiv investiții cofinanțate de Grupul Băncii Europene de Investiții sau de alte instituții financiare internaționale.

(6) Conturile curente ale beneficiarilor eligibili definiți conform art. 6 alin. (1) ai băncilor de dezvoltare, deschise la acestea, sunt considerate depozite.

(7) Băncile de dezvoltare nu atrag depozite de la persoane fizice.

(8) Înființarea și activitățile băncilor de dezvoltare se efectuează cu respectarea legislației în materie de ajutor de stat.

(9) Respectarea de către băncile de dezvoltare a legislației în materie de ajutor de stat este independentă de responsabilitățile Băncii Naționale a României.

(10) În desfășurarea activităților lor, băncile de dezvoltare funcționează în baza principiilor de transparentă, independență, neutralitate concurențială, profitabilitate din perspectiva autofinanțării, eficiență, compatibilitate cu reglementările în domeniul ajutorului de stat și a celor mai bune practici bancare în domeniu.

(11) Băncile de dezvoltare acordă inclusiv finanțare în condiții de piață pentru activități de dezvoltare și acționează complementar cu instituțiile de credit în scopul remedierii deficitului de finanțare și disfuncționalităților pieței financiare.

(12) În cazul acordării finanțării în condițiile alin. (11), băncile de dezvoltare au obligația aplicării mecanismului de prevenire a fenomenului de excludere (crowding out) a instituțiilor financiare private, prezentat în actul constitutiv al fiecărei bănci de dezvoltare.

(13) În desfășurarea activităților în nume și în cont propriu, precum și în numele și în contul statului, băncile de dezvoltare acționează în mod direct și/sau prin intermediul instituțiilor de credit sau al altor intermediari financiari.

(14) Băncile de dezvoltare nu pot finanța direct sau indirect niciun partid politic sau nicio campanie electorală.

(15) Contabilitatea băncilor de dezvoltare se realizează distinct pe operațiuni desfășurate în numele și în contul statului și pe operațiuni desfășurate în nume și cont propriu, fiecare dintre aceste activități fiind auditate separat.

Art. 6. — (1) Băncile de dezvoltare oferă produse financiare în principal următoarelor categorii-țintă de beneficiari eligibili:

a) întreprinderi mici și mijlocii, inclusiv microîntreprinderi și cele nou-înființate de tip start-up, precum și cele din domenii inovatoare;

b) unități administrativ-teritoriale, companii de utilități publice aflate în subordinea unităților administrativ-teritoriale;

c) companii de stat și alte întreprinderi, în afara celor prevăzute la lit. a);

d) universități, institute de cercetare-dezvoltare, entități publice socioculturale, întreprinderi sociale.

(2) Băncile de dezvoltare sprijină beneficiarii eligibili, în principal prin următoarele produse financiare:

a) împrumuturi;

b) garanții pentru beneficiarii eligibili menționați la alin. (1) lit. b) și d);

c) investiții de capital de tip acțiuni și participații.

(3) În desfășurarea activității, băncile de dezvoltare acordă atenție în principal următoarelor domenii și activități-țintă:

a) activitatea economică desfășurată de întreprinderile mici și mijlocii;

b) domenii și activități finanțate din fonduri europene;

c) cercetare, dezvoltare și inovare;

d) agricultură;

e) proiecte mari de infrastructură care contribuie la dezvoltarea regională și națională;

f) investiții strategice.

(4) Prin actul constitutiv se pot stabili și alte categorii de beneficiari eligibili, produse financiare, domenii și activități-țintă decât cele prevăzute la alin. (1)—(3).

(5) Băncile de dezvoltare acordă produse financiare beneficiarilor eligibili incluși în administrația publică, cu respectarea legislației din domeniul finanțelor publice.

Art. 7. — (1) Prin derogare de la art. 10 alin. (3) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, băncile de dezvoltare sunt deținute în întregime, în mod direct, pe toată durata de funcționare, de către statul român, prin Ministerul Finanțelor.

(2) Îndeplinirea de către statul român, prin Ministerul Finanțelor, a criteriilor pentru acționari prevăzute la art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, este prezumată și nu este supusă evaluării Băncii Naționale a României.

(3) Persoana/Persoanele desemnată/desemnate să reprezinte Ministerul Finanțelor în relația cu Banca Națională a României pe parcursul instrumentării cererii de autorizare se stabilește/se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor.

Art. 8. — (1) Capitalul social al fiecărei bănci de dezvoltare necesar desfășurării activității în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările și completările ulterioare, și de reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea acestora se asigură din bugetul de stat, cu încadrarea în prevederile bugetare aprobate prin legile bugetare anuale, și/sau din veniturile rezultate din privatizare înregistrate în contul Trezoreriei Statului.

(2) În vederea capitalizării băncilor de dezvoltare, statul român, prin Ministerul Finanțelor, poate acorda unei bănci de dezvoltare finanțări din surse prevăzute la alin. (1) și prin instrumente ce îndeplinesc condițiile prevăzute în capitolele 3 și 4 din titlul I partea a II-a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea legislației din domeniul ajutorului de stat.

(3) Guvernul României aprobă prin hotărâre sumele pentru constituirea sau majorarea capitalului social, în limita creditelor bugetare aprobate cu această destinație în bugetul de stat, precum și condițiile de finanțare prin instrumentele de tipul celor prevăzute la alin. (2). Majorarea sau, după caz, reducerea capitalului social se aprobă în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea legislației în materie de ajutor de stat, fără a aduce atingere prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Cheltuielile cu taxele, tarifele și alte cheltuieli necesare înființării fiecărei bănci de dezvoltare, precum și cheltuielile cu chiria aferentă spațiului destinat funcționării fiecărei bănci de dezvoltare, până la înmatricularea acesteia la registrul comerțului, se suportă din bugetul Ministerului Finanțelor și se stabilesc prin hotărârea Guvernului prevăzută la art. 4 alin. (1), cu respectarea legislației în materie de ajutor de stat.

(5) Statul român, prin Ministerul Finanțelor, se obligă să asigure din bugetul de stat și/sau din veniturile rezultate din privatizare înregistrate în contul Trezoreriei Statului, cu respectarea legislației din domeniul ajutorului de stat, sumele necesare majorării de capital social al fiecărei bănci de dezvoltare, ca urmare a solicitării Băncii Naționale a României în contextul analizelor derulate în procesul de autorizare sau pe parcursul procesului de supraveghere, precum și pentru susținerea și dezvoltarea activității fiecărei bănci de dezvoltare și pentru respectarea cerințelor prudențiale.

Art. 9. — (1) Statul român, prin Ministerul Finanțelor, se obligă să garanteze, cu respectarea legislației în materie de ajutor de stat, executarea principalului aferent obligațiilor de plată asumate în nume și cont propriu de către fiecare bancă de dezvoltare, precum și executarea tuturor obligațiilor de garantare asumate de către acestea, în cazul în care obligațiile respective nu beneficiază de nicio altă garanție.

(2) În ipoteza prevăzută la alin. (1), statul român, prin Ministerul Finanțelor, se subrogă în drepturile băncii de dezvoltare în folosul căreia a făcut plata. Băncile de dezvoltare sunt mandatate să realizeze valorificarea oricăror garanții reale aferente creanțelor bugetare rezultate din plata garanțiilor emise de băncile de dezvoltare. Sumele rezultate din valorificarea acestor garanții reale diminuează datoria înregistrată de băncile de dezvoltare față de Ministerul Finanțelor conform alin. (1).

(3) În cazul prevăzut la alin. (1), băncile de dezvoltare trebuie să asigure stingerea datoriei către Ministerul Finanțelor rămase după valorificarea garanțiilor prevăzute la alin. (2), în limita sumelor rezultate din valorificarea garanțiilor aferente creanțelor neperformante ale băncilor de dezvoltare, după deducerea cheltuielilor ocazionate de procesul de valorificare.

(4) Garanția statului, prin Ministerul Finanțelor, este necondiționată, irevocabilă și executabilă la prima cerere.

(5) În aplicarea alin. (1), prin hotărâre a Guvernului se stabilesc următoarele:

a) condițiile generale de garantare a obligațiilor băncilor de dezvoltare;

b) modalitatea de alocare a sumei de plată a garanției, astfel încât întotdeauna sumele garantate în perioadele anterioare și pentru care banca de dezvoltare are obligații restante să fie acoperite, precum și mecanismul de recuperare a sumelor plătite.

(6) Prin excepție de la alin. (1), depozitele prevăzute la art. 5 alin. (6) sunt garantate prin Fondul de garantare a depozitelor bancare, conform prevederilor Legii nr. 311/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Băncile de dezvoltare vor efectua raportări periodice privind activitatea desfășurată către Ministerul Finanțelor, în calitate de acționar.

Art. 10. — (1) Fără a aduce atingere prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea acesteia, sistemul de administrare al băncilor de dezvoltare se stabilește prin actul constitutiv al acestora.

(2) Procedura de numire a membrilor organelor statutare ale fiecărei bănci de dezvoltare se stabilește prin hotărârea Guvernului prevăzută la art. 4 alin. (1).

(3) Membrii organelor de conducere ale băncilor de dezvoltare trebuie să respecte cerințele de adecvare prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și de reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea acesteia.

(4) Membrii organelor de conducere ale băncilor de dezvoltare își exercită atribuțiile în mod independent, cu loialitate, diligență și respectând obiectivele și strategia stabilită de adunarea generală a acționarilor a fiecărei bănci de dezvoltare.

(5) Deciziile privind managementul activelor și pasivelor băncilor de dezvoltare se iau de către organele de conducere ale acestora, în condițiile legii și ale actului constitutiv, fără implicarea sau acordul Ministerului Finanțelor, care reprezintă

statul român, în calitatea sa de acționar unic al fiecărei bănci de dezvoltare, și fără implicarea sau acordul oricărei alte autorități sau instituții publice, cu excepția Băncii Naționale a României, în exercitarea prerogativelor de autoritate competentă pe linia supravegherii prudențiale.

(6) Deciziile privind politica bancară trebuie să se bazeze doar pe considerente economice, în ceea ce privește activitățile efectuate în nume și cont propriu, în condiții de piață, respectiv să se bazeze pe mandatele specifice acordate în ceea ce privește activitățile de dezvoltare efectuate, analiza imparțială a acestora fiind primordială în realizarea scopului și activității băncilor de dezvoltare.

(7) Contractul de mandat al membrilor sistemului de administrare al băncilor de dezvoltare include indicatori de performanță financiari și nefinanciari. În contractul de mandat se prevăd în mod obligatoriu ținte cuantificabile privind obiectivele și strategia stabilită de adunarea generală a acționarilor.

Art. 11. — (1) În scopul desfășurării activităților de către fiecare bancă de dezvoltare, necesare obținerii aprobării de constituire și autorizării funcționării ca instituție de credit de la Banca Națională a României, primii membri ai organelor statutare se nominalizează de către Ministerul Finanțelor prin ordin al ministrului finanțelor și până la înmatricularea băncii de dezvoltare la registrul comerțului sunt remunerați din bugetul Ministerului Finanțelor, în cuantumul stabilit prin ordin al ministrului finanțelor.

(2) Mandatul primilor membri ai organelor statutare începe de la înmatricularea la registrul comerțului a fiecărei bănci de dezvoltare.

Art. 12. — (1) Sursele de finanțare necesare pentru derularea activităților desfășurate de băncile de dezvoltare sunt:

a) comisioane, dobânzi și tarife rezultate din prestarea activităților specifice și suportate de către beneficiarii eligibili ai produselor financiare ale băncilor de dezvoltare;

b) împrumuturi contractate de pe piața financiară internă și internațională;

c) împrumuturi de la instituții financiare internaționale;

d) fonduri încredințate pe bază de mandat de autorități ale administrației publice și/sau în cadrul inițiativelor de investiții la nivelul Uniunii Europene;

e) fonduri de la bugetul de stat și/sau venituri din privatizare;

f) împrumuturi subordonate acordate de statul român;

g) alte surse de finanțare conform legii.

(2) Băncile de dezvoltare pot atrage finanțări rambursabile prin împrumuturi contractate pe baze bilaterale și prin emiterea de obligațiuni pe piețele financiare către investitori instituționali.

(3) În cazul în care băncile de dezvoltare au lichidități disponibile, acestea vor fi folosite fără a aduce atingere cerințelor prudențiale prevăzute de cadrul de reglementare aplicabil instituțiilor de credit. Băncile de dezvoltare pot plasa lichiditățile disponibile în titluri de stat, precum și în alte instrumente ale pieței monetare și instrumente financiare, în condițiile legii.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 11 iulie 2022.
Nr. 207.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru reglementarea unor măsuri
privind cadrul general aplicabil constituirii și funcționării
băncilor de dezvoltare din România**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru reglementarea unor măsuri privind cadrul general aplicabil constituirii și funcționării băncilor de dezvoltare din România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 iulie 2022.
Nr. 966.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea și completarea Legii nr. 237/2015
privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare
și pentru modificarea Legii nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 octombrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (1), literele c) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) modalitatea prin care asigurătorii din statele terțe pot desfășura activitate pe teritoriul României prin intermediul unor sucursale, autorizate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F.;

.....
e) atribuțiile A.S.F. în calitate de autoritate competentă cu reglementarea, autorizarea și supravegherea societăților, relația acesteia cu supraveghetorii din state membre sau din state terțe, cu Autoritatea Europeană pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale, denumită în continuare EIOPA, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1.094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei, cu modificările și completările ulterioare, cu Comisia Europeană și cu alte autorități, instituții sau organisme.”

2. La articolul 8, alineatele (11), (13) și (18) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(11) A.S.F. aplică măsurile prevăzute de legislația națională privind redresarea financiară, reorganizarea și falimentul societăților definite în prezenta lege, filialelor societăților din statele terțe și sucursalelor asigurătorilor din statele terțe, cu sediul în România.

.....
(13) A.S.F. menține și actualizează Registrul societăților, ale cărui formă și conținut sunt stabilite prin reglementări proprii.

.....
(18) A.S.F. deține competențe și exercită atribuții de supraveghere a societăților în ceea ce privește respectarea de către acestea a prevederilor legale definite la art. 1 alin. (2) pct. 37.”

3. La articolul 8, după alineatul (18) se introduc două noi alineate, alineatele (19) și (20), cu următorul cuprins:

„(19) A.S.F. are competența de a supraveghea respectarea de către societăți a dispozițiilor aplicabile din Regulamentul (UE) nr. 2088/2019 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare, cu modificările și completările ulterioare, și din Regulamentul (UE) nr. 852/2020 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2.088 și din alte reglementări europene privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare.

(20) Regimul publicării actelor administrative individuale emise de A.S.F. conform prevederilor legale este stabilit prin reglementări proprii ale A.S.F.”

4. La articolul 10, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alineatul (13), cu următorul cuprins:

„(13) Notificările prevăzute la art. 11 alin. (9) și (10), art. 13 alin. (8) și art. 14 alin. (14):

a) sunt suficient de detaliate pentru a putea fi evaluate adecvat;

b) nu aduc atingere mandatului și competențelor de supraveghere ale A.S.F. prevăzute de prezenta lege, atât în calitate de supraveghetor din stat membru de origine, cât și în calitate de supraveghetor din stat membru gazdă.”

5. La articolul 11, după alineatul (7) se introduc șapte noi alineate, alineatele (8)—(14), cu următorul cuprins:

„(8) La solicitarea EIOPA, A.S.F. transmite acesteia informații cu privire la primirea cererilor de aprobare a utilizării unui model intern sau a modificării unui model intern; A.S.F. poate solicita EIOPA asistență tehnică în cadrul procesului de aprobare a cererilor respective.

(9) A.S.F. notifică EIOPA în cazurile prevăzute la art. 13 alin. (8) și art. 14 alin. (14) și poate solicita acesteia asistență în situațiile prevăzute la art. 13 alin. (8) lit. b) și art. 14 alin. (14) atunci când A.S.F. și ceilalți supraveghetori nu ajung la o soluție de comun acord.

(10) A.S.F. poate solicita asistența EIOPA în situația în care primește de la un supraveghetor dintr-un stat membru de origine o notificare similară celei prevăzute la art. 13 alin. (8) lit. b) sau de la un supraveghetor dintr-un stat membru gazdă o notificare similară celei prevăzute la art. 14 alin. (14), numai atunci când A.S.F. și ceilalți supraveghetori nu ajung la o soluție de comun acord.

(11) În cazul în care consideră că interesele contractanților sunt afectate, A.S.F. poate solicita EIOPA constituirea și coordonarea unei platforme de colaborare cu scopul de a facilita schimbul de informații și cooperarea dintre supraveghetorii relevanți atunci când societățile desfășoară sau intenționează să desfășoare activități în baza dreptului de stabilire sau a libertății de a presta servicii, în România și în celelalte state membre, și atunci când:

a) activitățile sunt relevante pentru piața din statul membru gazdă, inclusiv România;

b) supraveghetorii din statele membre de origine, inclusiv A.S.F., transmit notificările conform art. 13 alin. (8) lit. b);

c) se solicită asistență EIOPA conform alin. (9) și (10).

(12) Prevederile alin. (11) nu aduc atingere dreptului A.S.F. prevăzut la art. 12 alin. (1).

(13) A.S.F. transmite EIOPA în termen rezonabil sau în termenul indicat de EIOPA toate informațiile solicitate de către aceasta, necesare funcționării corespunzătoare a platformei prevăzute la alin. (11).

(14) Instituirea de către EIOPA a unei platforme în condițiile și cu scopul prevăzute la alin. (11) nu aduce atingere mandatului și competențelor de supraveghere ale A.S.F. prevăzute de prezenta lege, atât în calitate de supraveghetor din stat membru de origine, cât și în calitate de supraveghetor din stat membru gazdă.”

6. La articolul 12, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) A.S.F. poate efectua schimb de informații cu supraveghetorii relevanți din celelalte state membre, cu respectarea prevederilor art. 19, și poate institui de comun acord cu aceștia o platformă cu scopul prevăzut la art. 11 alin. (11), fără ca acest lucru să aducă atingere mandatului și competențelor de supraveghere ale A.S.F. prevăzute de prezenta lege, atât în calitate de supraveghetor din stat membru de origine, cât și în calitate de supraveghetor din stat membru gazdă.”

7. La articolul 12, partea introductivă a alineatului (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) A.S.F. poate colabora cu alte autorități, persoane sau organisme din România, pentru exercitarea atribuțiilor, efectuând:”.

8. La articolul 12, după alineatul (13) se introduce un nou alineat, alineatul (14), cu următorul cuprins:

„(14) A.S.F. colaborează cu autoritățile desemnate conform regulamentelor europene privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare, prin comunicare, fără întârzieri nejustificate, sau solicitarea de informații necesare pentru a verifica respectarea de către societăți a dispozițiilor regulamentelor respective.”

9. La articolul 13, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) A.S.F. notifică supraveghetorii din statele membre gazdă:
a) dacă, în cazul autorizării unei societăți, din planul de afaceri permit reiese că o parte din activitate urmează a fi desfășurată în baza dreptului de stabilire sau a libertății de a presta servicii, iar activitatea respectivă este posibil a fi relevantă pentru piața din statele membre respective;

b) în cazul în care constată că societățile care desfășoară activitate în baza dreptului de stabilire sau a libertății de a presta servicii înregistrează deteriorări ale situației financiare sau constată existența altor riscuri emergente cu efect transfrontalier generate de societățile respective.”

10. La articolul 14, după alineatul (13) se introduce un nou alineat, alineatul (14), cu următorul cuprins:

„(14) A.S.F. notifică supraveghetorii din statele membre de origine în cazul în care există motive semnificative și întemeiate care dovedesc că interesele contractanților sunt afectate de societățile care desfășoară în România activitate în baza dreptului de stabilire sau a libertății de a presta servicii.”

11. La articolul 16, alineatele (10), (41) și (42) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(10) A.S.F. informează membrii colegiului, inclusiv EIOPA, cu privire la primirea solicitării prevăzute la alin. (9) și transmite celorlalți membri, fără întârziere, solicitarea și documentația aferentă completă; în vederea adoptării unei decizii conform alin. (9), A.S.F. poate solicita asistența tehnică a EIOPA.

.....
(41) În perioada menționată la art. 17 alin. (21), în cazul unor puncte de vedere divergente, A.S.F. sau alt stat membru al colegiului supraveghetorilor poate consulta EIOPA, situație în care colegiul supraveghetorilor așteaptă decizia EIOPA timp de o lună, A.S.F. și ceilalți supraveghetori țin cont de decizia EIOPA când adoptă decizia comună însoțită de motivația integrală și, eventual, de explicații suplimentare în cazul în care decizia respectivă se abate semnificativ de la decizia EIOPA.

(42) Decizia comună menționată la alin. (41) este definitivă și se aplică de toate autoritățile implicate; în cazul în care nu s-a adoptat o decizie comună în perioada prevăzută la art. 17 alin. (21) sau în lipsa unei decizii a EIOPA, A.S.F. adoptă propria decizie, care este definitivă.”

12. La articolul 17, după alineatul (23) se introduce un nou alineat, alineatul (24), cu următorul cuprins:

„(24) A.S.F. poate solicita asistență tehnică a EIOPA în situația în care este informată de către un supraveghetor coordonator cu privire la primirea unei solicitări similare celei prevăzute la art. 16 alin. (9).”

13. La articolul 25, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Societățile prelucrează datele cu caracter personal, inclusiv date privind sănătatea și codul de identificare fiscală, ale contractanților, beneficiarilor sau, după caz, terțelor persoane prejudiciate numai în scopul desfășurării activității de asigurare, cu respectarea Regulamentului (UE) nr. 679/2016 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) și a legislației naționale aplicabile domeniului protecției datelor; prelucrarea datelor cu caracter personal privind sănătatea se efectuează în condițiile prevăzute la art. 9 din regulamentul menționat.”

14. La articolul 44, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) Decizia prevăzută la alin. (6) poate fi contestată conform prevederilor art. 165.”

15. La articolul 76, după alineatul (11) se introduc șapte noi alineate, alineatele (12)—(18), cu următorul cuprins:

„(12) Asigurătorii care subscriu asigurări de viață solicită A.S.F. aprobare să calculeze SCR pentru submodulul risc de devalorizare acțiuni în funcție de durată în cazul în care desfășoară și una dintre următoarele activități:

a) pensii ocupaționale în conformitate cu Legea nr. 1/2020 privind pensiile ocupaționale, cu completările ulterioare;

b) furnizarea de beneficii pentru pensie, plătite cu referire la atingerea vârstei de pensionare sau la speranța de a atinge vârsta de pensionare, în cazul în care legislația în vigoare prevede deducerea fiscală a primelor.

(13) Activitățile prevăzute la alin. (12) se desfășoară în următoarele condiții:

a) activele și obligațiile aferente reprezintă fonduri dedicate, gestionate și organizate separat, fără posibilitate de transferare;

b) sunt desfășurate numai în România;

c) durata medie a obligațiilor este mai mare de 12 ani.

(14) Calcularea SCR pentru submodulul prevăzut la alin. (12) este calibrată pentru elementele menționate la alin. (13) lit. a) cu valoarea la risc pentru o perioadă care corespunde perioadei obișnuite pentru asigurători de deținere a investițiilor în acțiuni, la un nivel de încredere de 99,5%, care asigură un nivel de protecție adecvat pentru contractanți și beneficiari.

(15) Elementele prevăzute la alin. (13) lit. a) sunt luate în considerare integral pentru evaluarea efectelor diversificării, fără a afecta respectarea intereselor contractanților și ale beneficiarilor din alte state membre.

(16) Calcularea SCR pentru submodulul prevăzut la alin. (12) se realizează numai în cazul în care poziția de lichiditate și de solvabilitate, strategiile, procesele și procedurile de raportare în ceea ce privește managementul active — obligații asigură deținerea investițiilor în acțiuni pentru o perioadă care corespunde perioadei obișnuite pentru asigurători de deținere a investițiilor respective.

(17) Asigurătorii documentează A.S.F. respectarea prevederilor alin. (13)—(16).

(18) Asigurătorii solicită aprobarea A.S.F. pentru a reveni la calcularea SCR în conformitate cu alin. (1)—(11), numai în circumstanțe documentate.”

16. La articolul 115, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În cuprinsul prezentului capitol și al art. 163, prin *societate dintr-un stat terț* se înțelege asigurător dintr-un stat terț care desfășoară activitate în România prin intermediul unei sucursale sau situația similară din celelalte state membre.”

17. La articolul 119 alineatul (4), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) emite, dacă este cazul, certificările necesare pentru situații similare cu cele prevăzute la art. 117 alin. (3) și (4).”

18. Articolul 120 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Sucursalele aflate în dificultate

Art. 120. — Prevederile art. 8, art. 13 alin. (1) și (3), art. 14 alin. (5) și ale art. 101 se aplică sucursalelor care fac obiectul prezentului capitol.”

19. Articolul 123 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Reasigurare

Art. 123. — În cazul în care regimul de supraveghere dintr-un stat terț este declarat echivalent, permanent sau temporar de către Comisia Europeană, contractele de reasigurare încheiate cu asigurători și reasigurători cu sediul central în statul terț respectiv sunt tratate ca și cum ar fi încheiate cu asigurători și reasigurători cu sediul central în statele membre.”

20. La articolul 163 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) nerespectarea de către societăți a prevederilor referitoare la desfășurarea activității prevăzute la art. 25 alin. (3)—(5) și (7), art. 26 alin. (1)—(5), art. 28—33, art. 36, 49, 50 și art. 51 alin. (1), precum și de către sucursalele asigurătorilor din state terțe stabilite pe teritoriul României a prevederilor art. 121, art. 124 alin. (2) și (3), art. 127 alin. (3), art. 128 alin. (1) și art. 130 teza I;”

21. La articolul 163 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) nerespectarea de către persoanele care fac parte din conducerea societăților a prevederilor referitoare la desfășurarea activității prevăzute la art. 25 alin. (1) și (2);”

22. La articolul 163 alineatul (1), literele d), e) și k) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) încălcarea de către societăți a prevederilor art. 21 alin. (2) și (5);

e) nerespectarea de către societăți a prevederilor referitoare la transmiterea:

(i) documentelor și informațiilor conform art. 8 alin. (4), art. 37, 39, 41, 42 și 47;

(ii) documentelor și rapoartelor în conformitate cu prevederile legale;

(iii) refuzului documentat prevăzut la art. 25 alin. (9) și art. 26 alin. (7);

k) nerespectarea de către societăți și de către sucursalele asigurătorilor din state terțe stabilite pe teritoriul României a măsurilor adoptate de A.S.F. conform art. 101;”

23. La articolul 163 alineatul (1), după litera r) se introduce o nouă literă, litera s), cu următorul cuprins:

„s) nerespectarea de către asigurătorii care au calitatea de participanți la piață în sensul art. 2 pct. 1 lit. a) din Regulamentul

(UE) nr. 2.088/2019 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare, cu modificările și completările ulterioare, a:

(i) prevederilor aplicabile de la art. 3—13 și art. 15 din același regulament;

(ii) prevederilor art. 5—7 din Regulamentul (UE) nr. 852/2020 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2.088.”

24. La articolul 163 alineatul (4), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. a), b¹) c), i), o), p) și r) se sancționează, după caz, cu:”

25. La articolul 163, alineatul (5¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5¹) Prin derogare de la prevederile art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în cazul săvârșirii a două sau mai multe contravenții se aplică o sancțiune pentru fiecare contravenție în parte.”

26. La articolul 163, alineatul (18²) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(18²) După expirarea termenului prevăzut la alin. (18¹), A.S.F. poate adopta măsuri adecvate pentru prevenirea sau remedierea oricăror situații de nerespectare a dispozițiilor legale constatate și/sau poate aplica sancțiuni contravenționale.”

27. Articolul 164 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Infrațiuni

Art. 164. — Desfășurarea activității de asigurare și reasigurare fără autorizație de funcționare emisă de A.S.F. ori desfășurarea activității fără înscrierea în Registrul societăților constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.”

28. La articolul 165, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 165. — (1) Actele adoptate de A.S.F. conform prevederilor prezentei legi pot fi contestate la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal, în termen de 30 de zile de la data comunicării.”

29. La articolul 165, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) Actul prin care se constată și se individualizează obligația de plată a persoanelor fizice și juridice sancționate conform art. 163, întocmit sau emis de către organele A.S.F. potrivit legii, constituie titlu de creanță.

(5) La data scadenței, titlul de creanță devine titlu executoriu, în baza căruia A.S.F. declanșează procedura de executare silită pentru recuperarea creanțelor sale, potrivit dispozițiilor Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

30. La mențiunea de transpunere a normelor Uniunii Europene, punctele 1 și 4—6 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. dispozițiile Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 335 din 17 decembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 160, 161 și 303 și a titlului IV;

4. dispozițiile art. 63 pct. 1 din Directiva (UE) nr. 2.341/2016 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 354 din 23 decembrie 2016;

5. dispozițiile art. 2 din Directiva (UE) nr. 843/2018 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 156 din 19 iunie 2018;

6. dispozițiile art. 2 din Directiva (UE) nr. 2.177/2019 a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2019 de modificare a Directivei 2009/138/CE privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II), a Directivei 2014/65/UE privind piețele instrumentelor financiare și a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 334 din 27 decembrie 2019;”.

Art. II. — Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 8 octombrie 2018, cu completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatele (4) și (41) vor avea următorul cuprins:

„(4) A.S.F. are competența de a solicita distribuitorilor toate documentele și informațiile necesare derulării procesului de

monitorizare și supraveghere, inclusiv extrase ale proceselor verbale ale ședințelor conducerii și ale comitetelor instituite în legătură cu activitatea de distribuție, precum și alte documente și informații potrivit prevederilor legale.

.....
 (41) A.S.F. poate emite recomandări cu privire la desfășurarea activității de distribuție pentru toate categoriile de distribuitori.”

2. Titlul articolului 14 va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 14

**Cerințele și necesitățile clienților
și informațiile privind consultanța”**

3. La articolul 34, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Distribuitorii prelucrează datele cu caracter personal, inclusiv date privind sănătatea și codul de identificare fiscală, ale clienților, beneficiarilor sau, după caz, terțelor persoane prejudiciate, numai în scopul desfășurării activității de distribuție, cu respectarea Regulamentului (UE) 679/2016 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) și a legislației naționale aplicabile domeniului protecției datelor; prelucrarea datelor cu caracter personal privind sănătatea se efectuează în condițiile prevăzute la art. 9 din același regulament.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 11 iulie 2022.
Nr. 209.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea
activității de asigurare și reasigurare și pentru modificarea
Legii nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare și pentru modificarea Legii nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 iulie 2022.
Nr. 968.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 135**

din 15 martie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (4) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (4) din Codul penal, excepție ridicată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Gherla în Dosarul nr. 1.668/235/2018 al Judecătoria Gherla și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.349D/2018.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 24 februarie 2022, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Maria Eleonora Centea, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul dezbaterii, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 15 martie 2022, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin **Încheierea din 18 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.668/235/2018, Judecătoria Gherla a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 159 alin. (4) din Codul penal**, excepție ridicată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Gherla într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cauze penale în care, ulterior invocării prezentei excepții de neconstituționalitate, instanța a dispus încetarea procesului penal, ca urmare a împăcării părților, infracțiunea, comisă asupra victimei cu vârsta sub 14 ani, fiind cea de violență în familie, prevăzută la art. 199 din Codul penal, în cazul căreia acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că prevederile art. 159 alin. (4) din Codul penal încalcă dispozițiile constituționale invocate, întrucât nu permit persoanei vătămate minore, lipsită de capacitate de exercițiu, să beneficieze de protecția garantată de legea penală în ceea ce privește tragerea la răspundere penală a inculpatului, în condițiile în care acesta a comis o infracțiune gravă, pentru care urmărirea penală se pune în mișcare din oficiu, iar reprezentații legali ai persoanei minore în cauză procedează la împăcarea părților. Se arată că această formă de protecție penală este asigurată de lege pentru infracțiuni de o gravitate mai redusă, pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale se realizează la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, însă, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, acțiunea penală a fost pusă în mișcare din oficiu, în condițiile legii. Se arată că, potrivit art. 158 alin. (4) din Codul penal, în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de formularea unei plângeri prealabile, retragerea acesteia produce efecte numai dacă a fost însușită

de către procuror, în timp ce pentru infracțiuni mai grave, precum infracțiunea de violență în familie (infracțiune pentru care inculpatul a fost trimis în judecată în cauza în care a fost invocată prezenta excepție), în cazul căreia acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu, nu este necesar acordul procurorului pentru împăcarea părților. Se susține că drepturile persoanelor vătămate, în cazul infracțiunilor pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu și pentru care împăcarea părților înlătură răspunderea penală, trebuie protejate cel puțin în aceeași măsură cu cele ale persoanelor vătămate prin comiterea unor infracțiuni pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale se face la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în condițiile prevăzute la art. 158 alin. (4) din Codul penal. În acest context, se arată că deși în cazul infracțiunii de lovire sau alte violențe săvârșite asupra unei persoane lipsite de capacitate de exercițiu retragerea plângerii prealabile este condiționată de însușirea acesteia de către procuror, conform art. 158 alin. (4) din Codul penal, în ipoteza săvârșirii infracțiunii de violență în familie asupra unei persoane lipsite de capacitate de exercițiu legea nu prevede acordul procurorului pentru împăcarea părților. Se susține că, pentru aceste motive, prevederile art. 159 alin. (4) din Codul penal discriminează persoanele vătămate din cadrul celor două categorii de infracțiuni mai sus menționate și le anulează persoanei lipsite de capacitate de exercițiu din cea de-a doua categorie accesul la justiție. Se arată că, pentru aceleași motive, textul criticat încalcă dreptul la viață și la integritate fizică și psihică al persoanelor lipsite de capacitate de exercițiu în condițiile în care acestea au calitatea de persoane vătămate prin comiterea unor infracțiuni pentru care legea prevede posibilitatea împăcării părților. Se mai susține că soluția juridică criticată nu permite procurorului să își exercite rolul constituțional prevăzut la art. 131 alin. (1) din Legea fundamentală și, de asemenea, că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 49 alin. (1) din Constituție referitoare la protecția copiilor și a tinerilor.

5. **Judecătoria Gherla** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, arătând că aceasta întrunește dispozițiile art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 159 alin. (4) din Codul penal, care au următorul cuprins: „*Pentru persoanele lipsite de capacitate de exercițiu, împăcarea se face numai de reprezentanții lor legali, iar persoanele cu capacitate de exercițiu restrânsă se pot împăca cu încuviințarea persoanelor prevăzute de lege.*”

10. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1)—(3) cu privire la accesul liber la justiție, ale art. 22 alin. (1) referitor la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, ale art. 49 alin. (1) privind protecția copiilor și a tinerilor și ale art. 131 alin. (1) referitor la rolul Ministerului Public.

11. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că împăcarea părților este o cauză care înlătură răspunderea penală, ce poate interveni în cazul în care punerea în mișcare a acțiunii penale s-a făcut din oficiu, atunci când legea prevede, în mod expres, aplicabilitatea acesteia. Prin urmare, împăcarea constituie înțelegerea intervenită între persoana vătămată/parte civilă și suspect/inculpat și, dacă este cazul, partea responsabilă civilmente și de a pune capăt conflictului născut din săvârșirea infracțiunii și de a renunța la punerea în mișcare a acțiunii penale sau la continuarea procesului penal. Instituția împăcării este reglementată prin dispozițiile art. 159 din Codul penal, articol ce încheie sediul materiei rezervat ansamblului cauzelor care înlătură răspunderea penală. Act bilateral caracterizat prin acordul de voință dintre persoanele între care intervine, împăcarea este o cauză care — în privința anumitor infracțiuni — înlătură răspunderea penală și stinge acțiunea civilă, efecte care se produc dacă împăcarea are loc până la citirea actului de sesizare a instanței [art. 159 alin. (1)—(3) din Codul penal]. Conținutul instituției împăcării din noul Cod penal a fost substanțial reconsiderat față de cel din Codul penal din 1969 (art. 132) prin instituirea unor noi condiții și introducerea de dispoziții exprese privind funcționarea instituției în cazul persoanei juridice, remarcându-se, totodată, restrângerea sferei infracțiunilor în cazul cărora este aplicabilă.

12. Astfel, noul Cod penal a restrâns instituția împăcării numai la situațiile în care sunt îndeplinite cumulativ două condiții, și anume: acțiunea penală a fost pusă în mișcare din oficiu și legea să prevadă în mod expres împăcarea drept cauză de înlăturare a răspunderii penale.

13. În Codul penal din 1969, împăcarea, ca și instituția retragerii plângerii prealabile, era prevăzută în cazul infracțiunilor pentru care acțiunea penală se punea în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate (spre exemplu, lovirea sau alte violențe — art. 180 alineatul final, vătămarea corporală — art. 181 alineatul final, violarea de domiciliu — art. 192 alineatul final ș.a.). De asemenea, intervenea numai în cazul infracțiunilor pentru care legea prevedea că împăcarea părților înlătură răspunderea penală, mențiune cuprinsă de regulă în alineatul final al articolului care incrimina fapta. Practic, era vorba despre aceleași infracțiuni pentru care acțiunea penală se punea în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Numai în mod excepțional în Codul penal anterior se prevedea că împăcarea părților înlătură răspunderea penală, deși acțiunea penală se punea în mișcare din oficiu (de exemplu, în cazul infracțiunii de seducție — art. 199 din Codul penal din 1969) (a se vedea Decizia nr. 11 din 8 aprilie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 12 iunie 2019, pct. 9.2).

14. Astfel, prin noul Cod penal s-a produs răsturnarea regulii valabile în reglementarea anterioară, împăcarea putând interveni numai în cazul în care punerea în mișcare a acțiunii

penale s-a făcut din oficiu și numai dacă legea o prevede în mod expres [art. 159 alin. (1) din Codul penal]. Instituția împăcării este incidentă în cazul următoarelor infracțiuni prevăzute de Codul penal: furtul — art. 228; furtul calificat săvârșit în condițiile art. 229 alin. (1) și alin. (2) lit. b) și c); furtul în scop de folosință — art. 230; însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor — art. 243; înșelăciunea — art. 244; înșelăciunea privind asigurările — art. 245. De asemenea, în materia violenței în familie, potrivit art. 199 alin. (2) din Codul penal, în cazul infracțiunilor de lovire sau alte violențe — art. 193 și de vătămare corporală din culpă — art. 196 săvârșite asupra unui membru de familie, acțiunea penală poate fi pusă în mișcare și din oficiu, caz în care împăcarea înlătură răspunderea penală (a se vedea Decizia nr. 397 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 532 din 15 iulie 2016, paragrafele 31 și 32).

15. Prin urmare, potrivit noului Cod penal, în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată, iar acțiunea penală a fost pusă în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, încetarea procesului penal este posibilă numai ca urmare a retragerii plângerii prealabile, legea neprevăzând posibilitatea împăcării în aceste situații (a se vedea Decizia nr. 11 din 8 aprilie 2019 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, precitată, pct. 9.2). Ca atare, în raport cu noua formulare a instituției împăcării, aceasta nu mai are nicio legătură cu plângerea prealabilă, deoarece ea intervine numai atunci când acțiunea penală a fost pornită din oficiu și dacă legea o prevede în mod expres.

16. În ceea ce privește plângerea prealabilă, aceasta este plângerea de a cărei formulare legea condiționează punerea în mișcare a acțiunii penale în cazul anumitor infracțiuni, în cazul cărora legea prevede, în mod expres, această condiție. Punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată în cazul următoarelor infracțiuni prevăzute de Codul penal: lovirea sau alte violențe — art. 193; vătămarea corporală din culpă — art. 196; amenințarea — art. 206; agresiunea sexuală — art. 219 alin. (1); hărțuirea sexuală — art. 223; violarea de domiciliu — art. 224; violarea sediului profesional — art. 225; violarea vieții private — art. 226 alin. (1) și (2); divulgarea secretului profesional — art. 227; furtul săvârșit în condițiile art. 231 alin. (1); abuzul de încredere — art. 238; abuzul de încredere prin fraudarea creditorilor — art. 239; bancruta simplă — art. 240; bancruta frauduloasă — art. 241; gestiunea frauduloasă — art. 242; distrugerea — art. 253 alin. (1) și (2); tulburarea de posesie — art. 256; asistența și reprezentarea neloială — art. 284; nerespectarea hotărârilor judecătorești — art. 287 alin. (1) lit. d)—g); violarea secretului corespondenței — art. 302 alin. (1); abandonul de familie — art. 378; nerespectarea măsurilor privind încredințarea minorului — art. 379; împiedicarea exercitării libertății religioase — art. 381. Retragerea plângerii prealabile înlătură răspunderea penală a persoanei cu privire la care plângerea a fost retrasă [art. 158 alin. (2) din Codul penal] și poate interveni până la pronunțarea unei hotărâri definitive [art. 158 alin. (1) din Codul penal] (a se vedea Decizia nr. 397 din 15 iunie 2016, precitată, paragraful 30). Așadar, potrivit art. 158 din Codul penal, retragerea plângerii prealabile constituie o cauză de înlăturare a răspunderii penale.

17. Așadar, Codul penal în vigoare separă sfera infracțiunilor pentru care poate interveni împăcarea [aceasta fiind incidentă, potrivit art. 159 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care punerea în mișcare a acțiunii penale s-a făcut din oficiu, dacă legea o prevede în mod expres] de cea a infracțiunilor în cazul cărora

este incidentă instituția retragerii plângerii prealabile [care, conform art. 158 alin. (1) din Codul penal, poate interveni în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile].

18. În acest context, dispozițiile art. 295 alin. (3) (referitoare la plângerea prealabilă) coroborate cu cele ale art. 289 alin. (8) din Codul de procedură penală prevăd că, pentru persoana lipsită de capacitate de exercițiu, plângerea prealabilă se face de către reprezentantul său legal, precum și faptul că persoana cu capacitate de exercițiu restrânsă poate face plângere cu încuviințarea persoanelor prevăzute de legea civilă. Prin urmare, în acest caz, plângerea prealabilă va fi promovată de către părinte, tutore sau curator, respectiv cu încuviințarea persoanelor prevăzute de legea civilă. Totodată, dispozițiile legale anterior menționate prevăd că, în cazul în care făptuitorul este persoana care reprezintă legal sau încuviințează actele persoanei vătămate, sesizarea organelor de urmărire penală se face din oficiu.

19. Cu privire la această ultimă ipoteză, dispozițiile art. 157 alin. (4) din Codul penal prevăd că acțiunea penală se poate pune în mișcare și din oficiu. Din analiza acestor dispoziții legale, Curtea reține că acestea stabilesc regula conform căreia, în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, dacă persoana vătămată este lipsită de capacitate de exercițiu sau are capacitate de exercițiu restrânsă, punerea în mișcare a acțiunii penale se face la plângerea prealabilă formulată de reprezentantul său legal, respectiv cu încuviințarea persoanelor prevăzute de legea civilă, precum și o excepție, reglementată în scopul protejării drepturilor și intereselor legale ale acestor categorii de persoane, respectiv aceea că punerea în mișcare a acțiunii penale se poate face și din oficiu.

20. Așadar punerea în mișcare a acțiunii penale din oficiu în cazul persoanelor vătămate lipsite de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă are un caracter facultativ, iar nu obligatoriu, regula fiind aceea că, în ipoteza analizată, acțiunea penală este pusă în mișcare la plângerea prealabilă formulată de reprezentantul legal al persoanei vătămate, respectiv cu încuviințarea persoanelor prevăzute de legea civilă.

21. Or, în aceste condiții, ipoteza prevăzută la art. 157 alin. (4) prin raportare la prevederile art. 199 alin. (2) din Codul penal, în forma lor în vigoare la data invocării prezentei excepții de neconstituționalitate [„În cazul infracțiunilor prevăzute în art. 193 și art. 196 săvârșite asupra unui membru de familie,

acțiunea penală poate fi pusă în mișcare și din oficiu. Împăcarea înlătură răspunderea penală.”], atrage incidența dispozițiilor art. 158 din Codul penal, referitoare la retragerea plângerii prealabile, și nu a celor reglementate la art. 159 din Codul penal cu privire la împăcare.

22. De altfel, aceeași soluție legislativă a stat la baza adoptării Legii nr. 233/2020 pentru modificarea art. 199 alin. (2) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.036 din 5 noiembrie 2020, al cărei articol unic prevede modificarea art. 199 alin. (2) din Codul penal referitor la violența în familie, în sensul că în cazul infracțiunilor prevăzute în art. 193 și 196 din Codul penal, săvârșite asupra unui membru de familie, și în care acțiunea penală poate fi pusă în mișcare și din oficiu, a fost înlăturată, din cuprinsul alin. (2) al art. 199 din Codul penal, teza finală care prevedea că „împăcarea înlătură răspunderea penală”, legiuitorul punând astfel în acord aceste prevederi cu instituția retragerii plângerii prealabile, prevăzută în art. 158 alin. (1), (3) și (4) coroborat cu art. 157 alin. (4) din Codul penal. Așadar, prin legea anterior menționată, în cazul infracțiunilor de violență în familie — infracțiuni care se cercetează la plângerea prealabilă a persoanei vătămate —, legiuitorul a reglementat, în mod expres, regula prevăzută la art. 157 alin. (4) din Codul penal, în cazul săvârșirii infracțiunilor de lovire sau alte violențe și de vătămare corporală din culpă asupra unui membru de familie, respectiv regula potrivit căreia pentru această categorie de infracțiuni nu poate opera instituția împăcării părților, ci doar cea a retragerii plângerii prealabile, punând astfel în acord textul de lege cu instituția retragerii plângerii prealabile prevăzută la art. 158 din Codul penal.

23. În aceste condiții, Curtea reține că dispozițiile art. 159 alin. (4) din Codul penal, invocate de autorul excepției de neconstituționalitate, nu au legătură cu soluționarea prezentei cauze, în care inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de violență în familie — infracțiune ce se cercetează la plângerea prealabilă a persoanei vătămate —, pentru care este incidentă doar instituția retragerii plângerii prealabile, și nu cea a împăcării părților. Or, conform art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei (...).*”

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. (4) din Codul penal, excepție ridicată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Gherla în Dosarul nr. 1.668/235/2018 al Judecătoriei Gherla.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Gherla și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 martie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind exercitarea cu caracter temporar, prin detașare,
de către doamna Ștefania-Gabriella Ferencz a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici
de secretar general al Ministerului Afacerilor Interne**

Având în vedere propunerea Ministerului Afacerilor Interne, formulată prin Adresa nr. 342.494 din 7 iulie 2022, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.226 din 7 iulie 2022, acordul doamnei Ștefania-Gabriella Ferencz exprimat prin Adresa nr. 342.493 din 7 iulie 2022, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 32.948/2022,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 23 iulie 2022, doamna Ștefania-Gabriella Ferencz, consilier parlamentar la Parlamentul României — Camera Deputaților, exercită cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Afacerilor Interne, pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

București, 12 iulie 2022.

Nr. 408.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind exercitarea cu caracter temporar de către doamna
Ioana Dorobanțu a funcției publice vacante din categoria
înalților funcționari publici de secretar general adjunct
al Ministerului Afacerilor Interne**

Având în vedere propunerea Ministerului Afacerilor Interne, formulată prin Adresa nr. 342.497 din 7 iulie 2022, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.227 din 7 iulie 2022, acordul doamnei Ioana Dorobanțu exprimat prin Adresa nr. 342.496 din 7 iulie 2022, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 32.947/2022,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 23 iulie 2022, doamna Ioana Dorobanțu, chestor șef de poliție, exercită cu caracter temporar funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Afacerilor Interne, pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

București, 12 iulie 2022.

Nr. 409.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind exercitarea cu caracter temporar de către domnul Romi Mihăescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Institutului Național de Statistică

Având în vedere propunerea formulată de Institutul Național de Statistică formulată prin Adresa nr. 3.895/TA din 1 iulie 2022, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.051 din 1 iulie 2022, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 32.368/2022,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 26 august 2022, domnul Romi Mihăescu, director al Direcției registrul statistic al întreprinderilor, exercită cu caracter temporar funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Institutului Național de Statistică, pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

București, 12 iulie 2022.

Nr. 410.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

privind acordarea acreditării Liceului „Natanael” din municipiul Suceava

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile art. 11, lit. a), respectiv art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației și cercetării științifice nr. 5.707/2015*) privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru nivelul de învățământ „profesional”, domeniul „industrie alimentară”, calificarea profesională „brutar-patiser-preparator produse făinoase”, domeniul „mecanică”, calificarea profesională „mecanic auto”, respectiv pentru nivelul de învățământ „liceal”, profilul „real”, specializarea „științe ale naturii” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Liceul „Natanael” din municipiul Suceava,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 1 din 29.03.2022 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular evaluată în perioada 17 mai—17 decembrie 2021 și Referatul de aprobare nr. 2.718 din 2.05.2022 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul „Natanael” din municipiul Suceava,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin:

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul „Natanael”, cu sediul în municipiul Suceava, strada Lipoveni nr. 10, județul Suceava, pentru nivelul de învățământ „profesional” (nivel 3, conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare, respectiv nivel 5, conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completărilor ulterioare), domeniul „mecanică”, calificarea profesională „mecanic auto”, domeniul „industrie alimentară”, calificarea profesională „brutar-patiser-preparator produse făinoase”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență”, începând cu anul școlar 2022—2023, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul „Natanael” din municipiul Suceava, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

Art. 3. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ preuniversitar particular autorizată Liceul „Natanael” din municipiul Suceava, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Liceul „Natanael” din municipiul Suceava.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul „Natanael” din municipiul Suceava are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2026—2027.

Art. 5. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul „Natanael” din municipiul Suceava dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular acreditate Liceul „Natanael” din municipiul Suceava revine fondatorilor.

Art. 6. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul „Natanael” din municipiul Suceava este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Suceava, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 7. — Asociația Natanael din municipiul Suceava, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Liceul „Natanael” din municipiul Suceava, Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar Județean Suceava duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 23 mai 2022.
Nr. 3.875.

*) Ordinul ministrului educației și cercetării științifice nr. 5.707/2015 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Județul Suceava

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițitoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/Nivelul de calificare	Domeniul/Profilul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Liceul „Natanael”	23/6.12.2021	Asociația Natanael	Municipiul Suceava, str. Lipoveni nr. 10, tel./fax: 0744/353858	Profesional/Nivel 2 (conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, cu modificările și completările ulterioare)	Mecanică		Mecanic auto	Română	Cu frecvență
					Nivel 3 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare)	Industria alimentară		Brutar-patiser-preparator produse făinoase	Română	Cu frecvență
Capacitate maximă de școlarizare*): 28 de formațiuni de studiu/2 schimburi (maximum 16 formațiuni de studiu/schimbul 1 și maximum 12 formațiuni de studiu/schimbul 2) Număr de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate, conform resursei umane calificate identificate: 3 formațiuni de studiu										

*) Capacitatea de școlarizare reprezintă numărul maxim de formațiuni de studiu care pot fi școlarizate în 2 schimburi în sălile de clasă și cabinete (excluzând laboratoare, ateliere) la nivelul unității de învățământ.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
 Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

